

skulde herefter udgøre den Arbejds løn, der ved Fangernes Arbejde berøves det frie Erhverv. Da en Arbejders (Mænd og Kvinder, faglærte og ufaglærte) Gennemsnitsfortjeneste ifølge det statistiske Departements statistiske Efterretninger, 14de Aargang Nr. 29, i Oktober Kvartal 1921 (taget som Middeltal for hele Finansaaret 1921—22) udgjorde 1 Kr. 69 Ø. pr. Time, bliver en Arbejders Gennemsnitsfortjeneste i et Aar, regnet til 300 Arbejdsdage à 8 Timer, i alt 4 056 Kr., afrundet til 4 000 Kr.

De forannævnte 1 100 000 Kr. svarer herefter til 275 frie Arbejders Aarsfortjeneste, eller ca. 1,4 pro mille af de ca. 200 000 organiserede Arbejdere, hvis Erhverv berøres af Arbejdet i Straffeanstalterne. — Herved maa endda erindres, at i hvert Fald Hovedparten af de i Straffeanstalterne hensiddende Fanger ogsaa før deres Indsættelse udtrettede et Arbejde eller havde et Erhverv, der ved deres Indsættelse i Straffeanstalten maa regnes at være overgaaet til andre Personer. I det store Hele betyder Arbejdsdriften i Straffeanstalterne kun et Indgreb i det frie Erhverv af højst forsvindende Betydning. Da man imidlertid som nævnt i min Artikel i Tidsskriftet for 1922 kun i et Faatal af Tilfælde kan beskæftige en straffet Person ved det Arbejde, hvorved han som fri Mand opholdt Livet, bliver der selvfølgelig ved Fangernes Arbejde Tale om en Forskydning af Samfundets Benyttelse af den forhaandenværende Arbejdskraft til nogen Skade for de Fag, der udøves i Straffeanstalterne, og Arbejdsledelsen har bl. a. derfor, som i den omtalte Artikel nævnt, stedse ladet det været sig magtpaaliggende at fordele Fangernes Arbejde paa saa mange Fag som muligt og fortrinsvis paa de største Fag, og da der i Straffeanstalterne allerede arbejdes i ca. 18—20 Fag, bliver der i hvert Fag gennemsnitlig kun ca. 15 Arbejdere, hvis Arbejde optages af Fanger.

For *Fangerne* betyder Regiesystemet og den samtidig dermed indførte Akkordbetaling et betydeligt Gode. Det er nu muligt i højere Grad end tidligere at sysselsætte en Fange med saadant Arbejde, hvori han har været oplært, eller hvorfor han har særlige Anlæg og Interesse; derigennem og gennem Akkordbetalingen interesserer Fangen mere for Arbejdet, hans Flid fremmes, hans Glæde ved Arbejdet vokser, og Præstationerne og dermed Fangens Fortjeneste forøges derved. I første Halvdel af Finansaaret 1922—23 er der saaledes godskrevet Fangerne i Arbejdsdusører (de saakaldte Klassedusører) og Akkordbetaling i alt 41 417 Kr. 37 Ø. (heraf udgør Akkordbetalingen 18 727 Kr. 75 Ø. eller ca. 45 pCt.), hvilket fordelt paa de i samme Tidsrum gennemsnitlig i Straffeanstalterne hensiddende ca. 1 310 arbejdsdygtige Fanger giver ca. 31 Kr. 60 Ø. pr. Fange.

Gennem en saadan (gennemsnitlig) Fortjeneste gives der Fangerne Mulighed for dels at mildne Fængselslivets Ensformighed ved Indkøb af nyttige Genstande, saasom Bøger af belærende Indhold, Materialer til Husflidsarbejder etc., dels at forlade Straffeanstalten med et Beløb, der i nogen Maade sætter Fangen i Stand til uden Hjælp at staa den første vanskelige Tid efter Løsladelsen igennem. Til Oplysning i saa Henseende henvises til følgende Skema, der udviser, hvilke Dusør- og Akkordbeløb der ved Løsladelsen er udbetalt de i 1ste Halvaar af Finansaaret 1922—23 løsladte Fanger:

		Christi- anshavn.	Hor- sens.	Vrids- løse.	Ny- borg.	I alt.	pCt.
Løsladte med et Beløb af indtil	10 Kr. . . .	21	20	13	10	64	11,8
—	— 11—20 — . . .	8	6	27	63	104	19,2
—	— 21—30 — . . .	1	5	17	70	93	17,2
—	— 31—40 — . . .	1	5	13	40	59	11,0
—	— 41—100 — . . .	0	18	56	63	137	25,3
Løsladte med et Beløb af over	100 — . . .	0	38	46	0	84	15,5
		31	92	172	246	541	100,0

Det vil af denne Oversigt fremgaa, at over Halvdelen (ca. 52 pCt.) af samtlige i Halvaaret løsladte Fanger ved Løsladelsen fik udbetalt et Beløb af over 30 Kr. foruden godskrevne Renter, ca. 41 pCt. af samtlige løsladte Fanger over 40 Kr., og af de Fanger, der løslodes fra Horsens og Vridsløselille Straffeanstalter (d. v. s. de Straffeanstalter, hvor Fangerne gennemsnitligt har den længste Straffetid), fik ikke mindre end ca. 60 pCt. udbetalt over 40 Kr. og ca. 32 pCt. over 100 Kr. Uden Akkordsystemet, d. v. s. hvis Fangerne ligesom før Regiesystemets Indførelse havde været henvist til Klassedusørerne alene, vilde de nævnte Beløb have været mindst de fornævnte ca. 45 pCt. mindre, og de løsladte vilde have haft langt ringere Udsigt til uden Hjælp at finde passende Beskæftigelse, inden deres Beholdning af Penge var opbrugt.